

Full diocesà

16 de desembre del 2018

p4 – Presentació del llibre sobre el bisbe Lasala

p8 – Resposta a la carta oberta de la Sra. Isabel Turull

Càritas
Diocesana de Vic

**Aquest Nadal
sigues part
de la solució
contra la
pobresa**

«Germans, viviu sempre contents en el Senyor»

Diumenge III d'Advent / Cicle C

Lectura de la profecia de Sofonies

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

(3,14-18a)

Salm responsorial

Aclama'l ple de goig.

Perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.

(Salm 12)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repetixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així, la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

(4,4-7)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres.» Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert.» Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada.» La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell

us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga.» Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

(3,10-18)

«La gent preguntava a Joan: "Així, doncs, què hem de fer?" Ell els responia: "Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres"»

Un model pastoral

Jean Hakolimana, prev.

Entre la teologia i la pastoral existeix una diferència d'accent i una dependència vital. La claredat dels principis teològics no pot desconnectar d'una comprensió acurada de la realitat. Habitualment, una teologia desconnectada sol engendrar una pastoral confusa. D'aquí la grandesa del mètode del Baptista. Teològicament, convidava a preparar els camins del Senyor. El seu encert s'aprecia quan passa de la idea a la pràctica pastoral, és a dir, a la vida diària de la gent. El venien a veure persones en situacions vitals molt diferents. Tot i això, a cadascú l'ajudava a traduir la gran idea en la seva vida particular. Aquesta hauria de ser la nostra pràctica pastoral.

Tal com subratlla el papa Francesc, la nostra pastoral falla aquí. Sovint contínuem fent només teologia allà on hauríem de començar a fer pastoral. «Existeix una tensió bipolar entre la idea i la realitat. La realitat simplement és, la idea s'elabora. Entre l'una i l'altra s'ha d'instaurar un diàleg constant, evitant que la idea acabi separant-se de la realitat. És perillós viure en el regne de la sola paraula, de la imatge, del sofisma. D'aquí que calgui postular un principi: la realitat és superior a la idea. Això suposa evitar diverses formes d'amagar la realitat: els purismes angèlics, els totalitarismes de la relativitat, els nominalismes declaracionistes, els projectes més formals que reals, els fonamentalismes ahistòrics, els eticismes sense bondat, els intel·lectualismes sense saviesa... La idea desconnectada de la realitat origina idealismes i nominalismes ineficaços, que, tot al més, classifiquen o defineixen, però no convoquen» (EG, 232).

La imatge

Què hem de fer? La pregunta que feien a Joan recorda que la conversió personal ha d'acompanyar la vinguda del Senyor: cal fer alguna cosa i cal canviar allò d'abans. Abans de festes ens hem d'aturar no sols per decidir què hem de portar a la taula o a quin lloc hem de passar les vacances, sinó, primer de tot, per decidir com ha de ser la conversió que manifesti que el Senyor ve a nosaltres.

Sant Joan Baptista predicant (1505). Rafael

Agenda

Lit. hores: Setmana II

17 dilluns

—Santa Yolanda
—Sant Joan de Mata
—Sant Llützer de Betània
Inici de les fèries privilegiades d'Advent
Gn 49,1-2.8-10/Salm 71/Mt 1,1-17.

18 dimarts

—La Mare de Déu de l'Esperança (popularment de la O)
—La Mare de Déu de la Perseverança (Arenys de Mar)
Jr 23, 5-8/Salm 71/Mt 1,18-24.

19 dimecres

—Santa Eva
—Sant Urbà V
Jt 13, 2-7. 24-25a/Salm 70/Lc 1,5-25.

20 dijous

—Sant Domènec de Silos
—Sant Macari
Is 7,10-14/Salm 23/Lc 1,26-38.

21 divendres

Sant Pere Canisi
Ct 2,8-14 o bé So 3,14-18a/Salm 32/Lc 1,39-45.

22 dissabte

Sant Zenó
Sant Demetri
1Sa 1,24-28/1Sa 2,1-8/Lc 1,46-56.

23 diumenge IV d'Advent, cicle C

Santa Victòria
Sant Joan de Kety
Sant Benjamí
Mi 5,1-4a/Salm 79/He 10,5-10/Lc 1,39-45.

Concert d'aniversari de la Coral Cardonina

Informa: Coral Cardonina / Foto: Toni Lara

Més de cent cinquanta intèrprets van aplegar-se al temple gòtic de Cardona per festejar el seixantè aniversari de la Coral Cardonina. Un concert de més de dues hores que va acabar amb una sonora ovació del nombrós públic.

Després d'un any d'actes i celebracions, la veterana formació cardonina va programar com a acte culminant del seu aniversari un concert commemoratiu coincident amb la seva tradicional actuació anual per les vigílies de les festes nadalenques: el Memorial Josep M. Casafort. Talment com féu deu anys enrere, va convidar a participar-hi tots els ex-cantaires que durant sis dècades havien nodrit les veus d'aquest cor, així com també l'excel·lent Banda de Música de Cardona, una de les formacions musicals amb més projecció de la Catalunya interior.

Després d'una càlida salutació de benvinguda, la coral amfitriona va ser l'encarregada d'obrir la primera part del concert amb una antologia de peces significatives dels darrers seixanta anys d'història de l'entitat. Durant la mitja part es va projectar un enregistrament realitzat pel Cinema Amateur Cardoní a partir d'un recull d'imatges i gravacions antigues d'aquests seixanta anys d'activitat de la Coral Cardonina. Un audiovisual que va servir també de record i homenatge als nombrosos cantaires traspassats.

El segon bloc del concert va comptar amb la nodrida presència dels músics de la banda de Cardona, als quals després es van sumar els cantaires i ex-cantaires de la Coral Cardonina en el darrer tram del concert.

Notícia sencera: www.bisbatsolsona.cat.

Presentació del llibre sobre el bisbe Lasala

El dilluns dia 17 de desembre tindrà lloc la presentació del llibre: "El bisbe de Solsona Rafael Lasala i Locela i l'historiador Domènec Costa i Bafarull. Presència il·lustrada valenciana a Catalunya", de Ramon Planes Albets.

El Sr. Planes ha inclòs en aquest llibre l'antic de Domènec Costa i Bafarull "Breve historia y sencilla narración de la vida exemplar y muerte edificante del Illmo. y Rmo. Señor Don Fr. Rafael Lasala y Locela del orden del G. P. S. Agustín, Obispo de Solsona, Marqués de Olius, del Consejo de Su Magestad, etc". (El llibre està escrit en castellà antic).

La presentació, que tindrà lloc el dia 17 de desembre (dilluns vinent) a la Sala Bisbe Lasala del Palau Episcopal (Pl. Palau, 1) a les 7 de la tarda, anirà a càrrec del Dr. David Abadías, degà de la Facultat Antoni Gaudí.

Esteu tots convidats a l'acte!

Segona edició del curs de Lideratge Sacerdotal 3.0

Curs de Lideratge Sacerdotal 3.0

Els dies 26, 27 i 28 de novembre es va dur a terme, a la casa d'exercicis dels Jesuïtes de Sarrià, el primer mòdul del curs de Lideratge Sacerdotal 3.0. Enguany té lloc la segona edició d'aquest curs, el qual va ser un èxit en l'anterior edició.

En el curs d'aquest any hi participen vint-i-un sacerdots, tres dels quals són del bisbat de Solsona, la resta dels bisbats de Tortosa, Astorga, Jaén, València i una bona representació del bisbat de Vic acompanyats pel bisbe Romà, el qual també participa en el curs. Aquest mòdul va comptar amb la presència de dos ponents de nivell: el bisbe Xavier,

que va dur a terme una ponència en la qual féu una radiografia del sacerdot del futur, o sigui el que necessitem ara; i Mn Emili Marles, vicedegà de la FTC, el qual els va aproximar a la urgència de la conversió pastoral a través d'estadístiques que mostren l'estat de la nostra Església catalana. El curs consta de cinc mòduls convivencials, de tres dies de durada, els quals pretenen ajudar el sacerdot en la conversió pastoral necessària per a passar d'una Església de manteniment a una Església missionera. El testimoniatge dels mossens que van dur a terme el curs l'any passat avala que és una eina útil per a aquest moment que viu l'Església.

Bisbetó 2018 de l'Escolania de Montserrat

El dia 6 de desembre, seguint la tradició en la festa de Sant Nicolau, l'Escolania de Montserrat va proclamar el bisbetó 2018, escollit entre els nens que en formen part. Familiars i amics dels infants van assistir a l'acte.

Des del bisbat de Solsona ens en fem ressò perquè el bisbetó d'enguany és un noi de la nostra diòcesi, concretament del poble de Montmajor, en Marc Boixadera Ballarà, de 9 anys.

Tal com mana la tradició, el bisbetó, que és escollit pels mateixos companys de l'escolania, es revesteix amb la roba pròpia d'un bisbe, en record de sant Nicolau.

En Marc fa un any que pertany a l'Escolania de Montserrat i estudia i resideix al monestir de Montserrat durant la setmana. Informa: Redacció

La immatriculació dels temples catòlics ha estat un procés no arbitrari i completament legal

La Seu de Manresa, propietat del bisbat, no ha estat immatriculada.

Les darreres setmanes, l'Església ha estat notícia en els mitjans de comunicació per haver immatriculats esglésies i altres temples catòlics, és a dir, per haver-los inscrit al Registre de la Propietat en el seu nom. Algunes persones han acusat els bisbats de Vic i Solsona i l'Església en general d'apropiació, expropiació i, fins i tot, espoli. Lluny d'això, l'Església només ha immatriculats les esglésies i els espais de culte que eren seus, seguint estrictament l'ordre legal establert, i amb l'únic objectiu de donar seguretat jurídica a un fet, la propietat d'un espai concret, que ningú (en principi) no hauria de posar en dubte, ja que es tracta d'esglésies i espais de culte que sempre han estat considerats de l'Església, i sostinguts i cuidats per l'Església i els seus fidels, per a l'ús comú de tots ells.

Aquest article pretén explicar de manera clara i entenedora com ha estat el procés d'immatriculació de béns de l'Església i procura demostrar que no s'ha fet mai arbitràriament, sinó tenint en compte la legalitat vigent i aportant tota la documentació necessària.

En primer lloc, cal aclarir que **una immatriculació és la primera inscripció d'una finca en el Registre de la Propietat**. Quan s'immatricula una finca, per tant, significa que cap altre titular no la tenia registrada en el seu nom anteriorment. La immatriculació, doncs, no dona la propietat: la reconeix; aquest temples immatriculats han estat propietat de l'Església des del seu origen. Tanmateix, la presumpció de propietat

que ofereix aquesta inscripció pot ser desvirtuada per aquell que demostrï un millor dret. Per tant, donat el cas que s'hagués registrat indegudament una església o una ermita propietat d'un particular, l'Església seria la primera interessada a esmenar-ho i corregir l'error.

Des de l'any 1861 —que és quan va crear-se el Registre de la Propietat— el Reglament hipotecari estableix en el seu article 5 que no es podien inscriure «els temples destinats al culte catòlic». La raó de fons és que no es considerava necessari per la pública notorietat del domini de l'Església sobre els seus temples. En canvi, sí que podien estar inscrits altres temples d'altres confessions religioses o de titularitat privada.

«Durant 137 anys, l'Església Catòlica no va poder registrar els seus temples, a diferència dels particulars i de les altres confessions religioses»

Aquesta prohibició d'immatricular les esglésies i temples per part de l'Església s'aixeca l'any 1998, en considerar-se «inconstitucional» (Reial Decret 1867/1998, de 4 de setembre), i **entre 1998 i 2015** (quan es va eliminar aquesta possibilitat), **l'Església va poder immatricular les seves esglésies**, seguint una possibilitat legal (la de la **immatriculació per certificació**), que ha utilitzat per a tota la resta de finques que no fossin temples, des de l'any 1863, passant per la II República i fins a l'any 2015. Per tant, és fals que sigui un «privilegi» de l'època franquista.

Contràriament al que s'ha dit, el procés d'immatriculació per certificació és lent, perquè, abans d'anar al Registre, **cal reunir tota la informació que acrediti la titularitat**

eclesial del bé immoble, preparar el dossier de l'immoble amb tota la documentació, etc. Aquí, cal remarcar, a més, que a partir d'una disposició de l'any 1996 (*), per a immatricular una finca en els Registres de la Propietat s'havia d'acompanyar imperativament el certificat descriptiu i gràfic del Cadastre totalment coincident amb el certificat d'immatriculació, i **no es podia immatricular una església només amb el certificat del bisbe**, contràriament al que s'ha dit.

«El procés d'immatriculació per certificació és lent, perquè, abans d'anar al Registre, cal reunir tota la informació que acrediti la titularitat eclesial del bé immoble, i aquesta ha de ser coincident amb el cadastre»

Per tant, la immatriculació no és un procés arbitrari i sense garanties, sinó que **cada vegada que l'Església ha registrat una església ha presentat una documentació que provés que allò era de titularitat eclesial i que coincidís totalment amb la informació del Cadastre**. Tot això, d'acord amb la legalitat vigent i amb la supervisió professional d'una pluralitat de tècnics independents i imparcials, com ara tècnics del Cadastre i els del Registre de la Propietat.

D'altra banda, **si es consulta la llista de temples i espais de culte immatriculats pel bisbat de Vic** entre els anys 1997 i 2015 fet públic per diversos mitjans de comunicació, es veurà que **no hi figuren totes les esglésies del bisbat**, sinó una part. Això succeeix perquè hi ha esglésies i espais de culte que encara no han estat immatriculats —com la cate-

dral de Vic o la Seu de Manresa, per posar dos exemples d'edificis singulars— o bé consten en el Registre a nom del bisbat per altres títols (cessió, donació, compra, etc.).

Per tot això, la immatriculació d'esglésies duta a terme entre els anys 1997 i 2015 ha estat un procés no només completament legal i no arbitrari sinó també rigorós, ètic i de bona fe, que pretén garantir l'ús públic d'aquests temples; i, en cap cas, pot considerar-se una apropiació, ni una expropiació, ni molt menys un espoli: l'Església només ha registrat el que documentalment li constava com a propi i que, recordem, no tenia cap propietari anterior al seu nom. Hi ha moltes esglésies propietat de particulars, que evidentment són i seran de propietat personal i particular.

Igualment, la voluntat del Bisbat és procurar mantenir tots els espais en bones condicions, per al culte i l'ús comú, sempre al servei del poble i de l'Església. Prova d'això és Episcopos, el projecte que ha impulsat el Bisbat per tal de recuperar el patrimoni espiritual, històric, artístic i cultural i fer-lo més accessible a la societat, aprofitant la commemoració de quatre dates importants per a la diòcesi i Catalunya.

Per últim, **els béns eclesials** —si guin del tipus que siguin— **reverteixen i es fan servir per als usos propis de l'Església**, és a dir, aquelles finalitats pròpies que marca el Codi de Dret Canònic: sosteniment del culte, sosteniment del clergat tasques pròpies de l'Església i obres de caritat, i no haurien de servir mai com a font de riquesa o acumulació de béns.

L'Església
només ha
registrat
els temples
que li constaven
com a propis

Resposta a la carta oberta de la Sra. Isabel Turull

Mn. Norbert Miracle/Vicesecretari de la Conferència Episcopal Tarraconense

Benvolguda Isabel, fa alguns dies que va escriure una carta oberta als bisbes de Catalunya, i us preguntàveu on eren en aquests moments en què el vostre germà Jordi Turull i altres dirigents polítics es troben sofrint una llarga presó preventiva, i en el moment angoixant en què quatre d'ells han iniciat una vaga de fam a la presó de Lledoners. I explicàveu que mereixen molt de respecte per les seves fermes conviccions i creences. Les vostres paraules són colpidores, per als Srs. Bisbes. En aquest moment volen expressar-vos el seu respecte i alhora la seva profunda preocupació davant la vaga de fam que porten a terme aquests quatre polítics, que posa greument en perill la seva salut i la seva vida. Els cristians som defensors de la vida i vetllem per no posar-la en risc. Aquesta iniciativa mostra la situació excepcional en què es troben aquests i altres dirigents catalans en presó provisional decretada pel Tribunal Suprem que els comporta un llarg temps de privació de llibertat, sense que s'hagi celebrat cap judici oral. En el seu cas costa d'entendre la llarga presó preventiva. Els bisbes confien que les autoritats judicials competents resoldran de forma ràpida i ajustada al dret els recursos plantejats, i que el futur judici a què seran sotmesos serà un judici amb plenes garanties i en el mínim període de temps possible. Fins ara els bisbes de Catalunya, sempre amb discerniment pastoral i per responsabilitat envers la missió rebuda, han donat a conèixer de formes diverses, amb les seves intervencions en notes, escrits, homilies, [...] i intencions de pregària, el seu desig que s'arribi a una solució justa per als polítics empresonats, que ajudi a la pau social. A la reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense del passat mes de juliol varen manifestar amb unanimitat de tots tretze bisbes que havien tingut notícia de l'apropament d'alguns antics membres del Govern de la Generalitat i altres dirigents socials a Centres penitenciaris ubicats en territori català, i que celebraven l'aplicació d'aquesta mesura legal

i humanitària que, sens dubte, afavoriria el contacte amb les famílies d'aquests detinguts en presó preventiva. També afegien que desitjaven que es donessin passos perquè es pogués trobar una solució a l'actual situació que fos justa i acceptable per a tothom, amb un gran esforç de diàleg des de la veritat, amb generositat i recerca del bé comú. No van citar al juliol el text on s'inspiraren i que estava subjacent del papa Francesc, quan es va dirigir a l'Associació Internacional de Dret Penal (24.10.2014) [...]. També us puc dir que des de llavors, els bisbes que tenen polítics empresonats en centres situats a les seves diòcesis han visitat, de forma volgudament discreta però compromesa, els qui pateixen la manca de llibertat. I ho faran novament amb motiu del Nadal ja proper, com fan sempre. També s'han entrevistat amb alguns familiars per donar-los suport en aquests moments de sofriment, i valoren que moltes parròquies i centres religiosos siguin promotors dels drets de les persones i procurin estar ben propers i acollidors a totes les situacions de sofriment, com les de la vostra família, o per altres causes. Us puc assegurar que els pastors de l'Església que fa camí en aquesta terra, han volgut transmetre a les seves comunitats cristianes i a la societat en general, [...], que el diàleg, el respecte, el perdó mutu, la reconciliació i la recerca del bé més gran, ni que sigui amb sacrificis per part de tots, serà el que ens durà a la concòrdia i a la pau social. Els bisbes s'uneixen respectuosament a la vostra preocupació pel vostre germà i pels altres que estan realitzant vaga de fam, i sapiguen que, el respecte escrupolós que els bisbes volen mantenir a les diverses opcions polítiques lícites i presents en la comunitat eclesial, no és absentisme o distància freda sinó valoració positiva de la pluralitat que actualment es dona entre nosaltres i atenció pastoral a la unitat eclesial i a la caritat que ha de regnar en tot. Restem a la vostra disposició, i continuem pregant per ells i pel futur en pau del nostre país. Ben cordialment.

